

Á
hvíta
tjaldinum

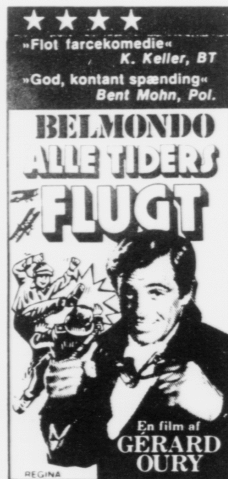
Hver sommr
ta'r han sin familic
pa en lille tur...
men i ar vover han sig
for langt ud!

**FARS FEDE
FERIE**
Chevy Chase

Familjan Griswold úr Chicago skal út at ferðast, til Californiu. Mamma og börnini vildu helst flugið, men pápin ætlar, tey skula koyra, so tey kunna siggja tað stóra landið. Ætlan hansara er eis-

ini, at familjan á hendan hátt kann bliva meira samansjóðað. Alt er fyrireikað út í æsir, ein nágreinilig timatalva er gjørd. Og so fara tey avstað. Men mongum bestur ætlan...

Týsk-franskur filmur við Belmonde sum hövuðsleikara. Hann er venjari hjá franska nevaleikaraliðnum, sum fer á OL í Berlin í 1936. Men hann fær ikki stundir at vera saman við nevaleikarum sínum, tí hann fær annað at hugsa um. Eina kvinnu sjálvandi go so ein jodiekan smádrong, sum eisini verður forlupur í honum. Tá Belmonde roynir at fáa drongin og familju hansara úr tí

vandamikla Nazitysklandi, hittir hann nógvar kendar týskarar, eitt nú foraran sálvan. Belmondo er háltvundrað ára gamal framvegis spelkin og hevur ikki brúk fyri stuntmonnum at gera tær vandamiklu upptøkurnar fyri seg. Slíkar eru fleiri í filmum hansara, ikki minst í hesum, sum tann væl umtókli leikstjórin Oury hevur gjørt.

Papagetto ferðast

Nú fer Klaksvíkar Sjonleikarfelag at ferðast við skemti-leikinum »Papagetto«.

I morgin kl. 20.00 verður sýning í Eydnuni á Oyrbakka og leygardagin verða tvær sýningar har, kl. 16.00 og 19.00. 9. og 10. mars koma tey til Havnar, í Norðurlandahúsið og 16. og 17. fara tey longur suður, til Húsavíkar.

18 sýningar hava verið í Klaksvík og yvir 2.000 fólk hava sæð leikin. Sunnudagin vóru tilsamans 268 fólk á teimum sýningum.

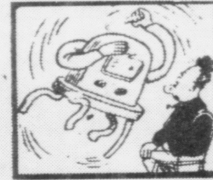

Børn og tónleikur á frímerkjum

Um ein mánað koma út Europamerkin hjá Postverk-inum. Merkin eru tvey í tali og evnið er sum t øðrum londum tónleikur.

Postverk Føroya hevur valt at avmynda børn, sum verða uppald í tónleiki. Merkin eru teiknað eftir lósmyndum hjá Benny Drewsen.

Postverk Føroya hevur gott umdomi fyri at gera vøkur og listalig frimerki. Men hesi bæði fara ivaleyst at skapa hetta umdømið.

Ú
F

Óskrivað lóg brotin

Løgið, at tað skuldi bliva Útvarpið, sum annars er so ovurhonds varið í tíðindaflutningi sínum, sum fyrst breyt siðin ikki at nevna við navni fólk, sum verða dømd fyri at bróta revsilógina. Men hetta hendi so mánaðskvæðið, tá vit fingi nøvnini á teimum trimum banka-rænarunum.

Ikki harvið sagt, nakað skeivt er í hesum. Men rættast hevði verið, at fjølmiðlarnir í Føroyum stungu saman høvðini og blivu samdir um antin at nevna nøvn ella ikki í framtíðini. Nú er so bara at vóna, at útvarpið eisini gevur okkum navnið, tá onkur handilsmaður verður dømdur fyri brot á tolllógina ella onkur stjóri fyri brot á skattalógina.

William Heinesen hevur fingið Sonnings-virðislonina og í tí sambandinum hevði Útvarpið samrøðu við hann friggjakvæðið. Hon var bert um skaldskapin, ikki um myndalistina og tónlistina. Tað er ivaleyst á goðari leið, tí tað er helst fyrst og fremst fyri bókursinar, William fær virðislonina. Tær eru í hvussu so er grundarlagið undir avgerðini at geva honum hana.

Í Føroyum er William hinvegin eins væl kendur sum myndlistamaður, serliga millum tey heilt ungu. Tí tað er so langt millum bókurs hansara og nú eru fleiri ár síðani, tann seinasta kom. Hinvegin hevur hann verið virkin við saksinum og limstiftini seinastu ári.

Tað var áhugavert at hoyra hendan 85 ára gamla unglingin greiða frá, hóast hann var nakað sparin við orðum. Men orðini vóru væl vald og umhugsað, so hann fekk sagt nóg kortini.

Tað er, sjáldan at

hoyra orðið tygum brúkt í samrøðum í Útvarpinum. Og hvi tað skuldi brúkast júst her, er vørandi ein misskiljing.

Men hóast litla venjing í at brúka hetta hábærsliga orð, so gloymdi útvarpsmaðurin tað bara eina ferð og segði tú.

Annar útvarpsum-mælarin hjá Fjurtanda skrivaði herfyri, at tað einasta spennandi í ÚF leygarkvæld er, hvor hevur vunnið eykavinningarnar í V4. Tað er nakað um tað. Ella var, tí nú verður spennandi at ferðast við Trónda og Øssuri í tí eksotiska/óhugnaliga fjareystri.

Sum fyrrverandi fjakkari, ella vallari, sum er tað meira romantiska orðið, kendi eg meg aftur í frásøgnini hjá teimum báðum. Tó má sigast, at tænanst hjá Aero-flot er munandi betri millum lond enn innanfyri mörk Sovjetsamveldisins, tí har vóru hvørki ókeypis öl ella biligt vodka. Enn minni nógur og goður matur.

Sendingin var nakað óskipað, men hetta er kanska tilætlað. So leiðis fær hon í hvussu so er dām av tí, hon er um, nevnliga fjakkaraferð. Hetta er skiljandi. Hinvegin skilji eg ikki, hvi vit skulu hoyra hálva ævisøguna hjá norskum og islenskum vinnulivsmönnum í fyrilestri um samferðslu Føroya.

Í sama fyrilestri var áhugavert at hoyra, at longu, tá føroysk millumlandasigling við ferðafólki byrjaði, noyddist tað almenna at vera við. Annars bar tað ikki til. Uttan slangu í tí tiltakna kassanum, var Skipefelagið Føroyar helst deytt í vøgguni.

Hegni Dørrhuus